

How to study a Biblical book: - Class # 4

From 'text' to 'context' to 'theme'

For Torah in Motion - by Menachem Leibtag

Chronological Considerations in the study of 'units'

The Mishkan - before or after Chet ha'Egel

Intro: Last week, we studied the Mishkan unit -this week, we focus on the unit that details the story of the sin of the Golden Calf, to show how it can only be understood when considering its connection to the unit of Matan Torah [i.e. chapters 19-24]

===

Review of the key units in second half of Sefer Shmot

לב - לד
סיפור חטא העגל

יט - כד
מעמד הר סיני

לה - מ
בנין המשכן

כה - לא
Command
המשכן

I. Review the 'conditional promise' in Shmot 23:20-23

כ הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מִלְאָךְ, לִפְנֵיךָ, לְשָׁמְרֶךָ, בְּדַרְדָּר; וְלִהְבִּיאֲךָ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי. **20** Behold, I send an angel before thee, to keep thee by the way, and to bring thee into the place which I have prepared.

כא הִשָּׁמֶר מִפְּנֵיו וּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ, אֶל-תִּמְר בּוֹ: כִּי לֹא יִשָּׂא לִפְשָׁעֶכֶם, כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ. **21** Take heed of him, and hearken unto his voice; be not rebellious against him; for he will not pardon your transgression; for My name is in him.

כב כִּי אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע, בְּקוֹלוֹ, וְעָשִׂיתָ, כָּל-אֲשֶׁר אֲדַבֵּר--וְאִיבַתִּי, אֶת-אִיבֶיךָ, וְצִרְתִּי, אֶת-צִרְיֶיךָ. **22** But if thou shalt indeed hearken unto his voice, and do all that I speak; then I will be an enemy unto thine enemies, and an adversary unto thine adversaries.

כג כִּי-יֵלֶךְ מִלְאָכִי, לִפְנֵיךָ, וְהִבִּיאֲךָ אֶל-הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי, וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַחֹיִי וְהִיבּוּסִי; וְהַכְּחַדְתִּיו. **23** For Mine angel shall go before thee, and bring thee in unto the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Canaanite, the Hivite, and the Jebusite; and I will cut them off.

כד לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם, וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם: כִּי הָרַס תְּהַרְסֵם, וְשִׁבַר תִּשְׁבַּר מִצְבֹּתֵיהֶם. **24** Thou shalt not bow down to their gods, nor serve them, nor do after their doings; but thou shalt utterly overthrow them, and break in pieces their pillars.

כה וְעַבַדְתֶּם, אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וַיְבָרֶךְ אֶת-לֶחְמְךָ, וְאֶת-מִימֶיךָ; וְהִסַּרְתִּי מִחֶלְךָ, מִקֶּרְבְּךָ... **25** And ye shall serve the LORD your God, and He will bless thy bread, and thy water; and I will take sickness away from the midst of thee. {S}

לא וְשִׁתִּי אֶת-גְּבֻלְךָ, מִיַּם-סוּף וְעַד-יָם פְּלִשְׁתִּים, וּמִמִּדְבָּר, עַד-הַנָּהָר: כִּי אֶתֶּן בְּיַדְךָ, אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, וְגִרְשָׁתָמוֹ, מִפְּנֵיךָ. **31** And I will set thy border from the Red Sea even unto the sea of the Philistines, and from the wilderness unto the River; for I will deliver the inhabitants of the land into your hand, and thou shalt drive them out before thee.

לב לֹא-תִכְרַת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם, בְּרִית. **32** Thou shalt make no covenant with them, nor with their gods.

לג לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרְצְךָ, פֶּן-יַחֲטִיאוּ אֶתְךָ לִי: כִּי תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם, כִּי-יְהִי לָךְ לְמוֹקֵשׁ. {פ} **33** They shall not dwell in thy land--lest they make thee sin against Me, for thou wilt serve their gods--for they will be a snare unto thee.

II. Review Am Yisrael knows when Moshe ascends for first 40 days:

. Shmot 24:3-18

ג וַיָּבֹא מֹשֶׁה, וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה, וְאֵת, כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים; וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד, וַיֹּאמְרוּ, כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה, נַעֲשֶׂה.

3 And Moses came and told the people all the words of the LORD, and all the ordinances; and all the people answered with one voice, and said: 'All the words which the LORD hath spoken will we do.'

ד וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה, וַיִּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר, וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר; וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֵּה, לְשָׁנִים עָשָׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל.

4 And Moses wrote all the words of the LORD, and rose up early in the morning, and builded an altar under the mount, and twelve pillars, according to the twelve tribes of Israel.

ה וַיִּשְׁלַח, אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲלוּ, עֹלֹת; וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים, לַיהוָה--פָּרִים.

5 And he sent the young men of the children of Israel, who offered burnt-offerings, and sacrificed peace-offerings of oxen unto the LORD.

ו וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצֵי הַדָּם, וַיִּשֶׂם בְּאֵגְנוֹת; וְחֲצֵי הַדָּם, זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ.

6 And Moses took half of the blood, and put it in basins; and half of the blood he dashed against the altar.

ז וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית, וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם; וַיֹּאמְרוּ, כֹּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע.

7 And he took the book of the covenant, and read in the hearing of the people; and they said: 'All that the LORD hath spoken will we do, and obey.'

ח וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם, וַיִּזְרֹק עַל-הָעָם; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה דָם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם, עַל כָּל-הַדְּבָרִים, הָאֵלֶּה.

8 And Moses took the blood, and sprinkled it on the people, and said: 'Behold the blood of the covenant, which the LORD hath made with you in agreement with all these words.'

ט וַיַּעַל מֹשֶׁה, וְאַהֲרֹן--נָדָב, וְאַבִּיהוּא, וְשִׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל.

9 Then went up Moses, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel;

י וַיִּרְאוּ, אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; וַתַּחַת רַגְלָיו, כִּמְעַשֶׂה לְבַנַּת הַסַּפִּיר, וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם, לְטָהָר.

10 and they saw the God of Israel; and there was under His feet the like of a paved work of sapphire stone, and the like of the very heaven for clearness.

יא וְאֵל-אֶצְיָלֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, לֹא שָׁלַח יָדוֹ; וַיַּחֲזוּ, אֶת-הָאֱלֹהִים, וַיֹּאכְלוּ, וַיִּשְׁתּוּ. {ס}

11 And upon the nobles of the children of Israel He laid not His hand; and they beheld God, and did eat and drink.

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה--
וְהָיָה-שָׁם; וְאָתַנְהָ לְךָ אֶת-לְחֹת הָאֲבָן,
וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה, אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי, לְהוֹרֹתָם.

12 And the LORD said unto Moses:
'Come up to Me into the mount and be
there; and I will give thee the tables of
stone, and the law and the commandment,
which I have written, that thou mayest
teach them.'

יג וַיִּקָּם מֹשֶׁה, וַיְהוֹשֶׁעַ מִשְׁרָתוֹ; וַיַּעַל מֹשֶׁה,
אֶל-הַר הָאֱלֹהִים.

13 And Moses rose up, and Joshua his
minister; and Moses went up into the
mount of God.

יד וְאֶל-הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ-לָנוּ בְּזֶה,
עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֵלֵיכֶם;
וְהִנֵּה אֶהְרֹן וְחֹר וְעַמְכֶם,
מִי-בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֵלֵהֶם.

14 And unto the elders he said: 'Tarry ye
here for us, until we come back unto you;
and, behold, Aaron and Hur are with you;
whosoever hath a cause, let him come near
unto them.'

טו וַיַּעַל מֹשֶׁה, אֶל-הַהָר; וַיִּכַס
הָעָנָן, אֶת-הָהָר.

15 And Moses went up into the mount, and
the cloud covered the mount.

טז וַיִּשְׁכֵּן כְּבוֹד-יְהוָה עַל-הַר סִינַי, וַיִּכַסּהוּ
הָעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים; וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי, מִתּוֹךְ הָעָנָן.

16 And the glory of the LORD abode upon
mount Sinai, and the cloud covered it six
days; and the seventh day He called unto
Moses out of the midst of the cloud.

יז וּמֵרָאֵה כְּבוֹד יְהוָה, כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת
בְּרֹאשׁ הָהָר, לְעֵינַי, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

17 And the appearance of the glory of the
LORD was like devouring fire on the top
of the mount in the eyes of the children of
Israel.

יח וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן, וַיַּעַל אֶל-הָהָר;
וַיְהִי מֹשֶׁה, בְּהָר, אַרְבַּעַיִם יוֹם
וְאַרְבַּעַיִם לַיְלָה.

18 And Moses entered into the midst of
the cloud, and went up into the mount;
and Moses was in the mount forty days
and forty nights.

אַרְבַּעַיִם יוֹם, וְאַרְבַּעַיִם לַיְלָה.

Let's follow the 'camp camera' - which continues in 32:1

א **וַיֵּרָא** הָעָם, כִּי-בִשְׁשׁ מִשָּׁה לָּרְדַת מֶן-הַהָר; וַיִּקְהַל הָעָם עַל-אַהֲרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: **קוֹם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ--** כִּי-זֶה מִשָּׁה הָאִישׁ

1 And when the people saw that Moses delayed to come down from the mount, the people gathered themselves together unto Aaron, and said unto him: 'Up, make us a god who shall go before us; for as for this Moses, the man that brought us up out of the land of Egypt, we know not what is become of him.'

אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,

לֹא יָדַעְנוּ מָה-הָיָה לוֹ.

ב וַיֹּאמֶר אֶלְהֵם, אַהֲרֹן, פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזָּהָב, אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם; וְהָבִיאוּ, אֵלָי.

2 And Aaron said unto them: 'Break off the golden rings, which are in the ears of your wives, of your sons, and of your daughters, and bring them unto me.'

ג וַיִּתְּפְּרְקוּ, כָּל-הָעָם, אֶת-נְזָמֵי הַזָּהָב, אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם; וַיָּבִיאוּ, אֶל-אַהֲרֹן.

3 And all the people broke off the golden rings which were in their ears, and brought them unto Aaron.

ד וַיִּקַּח מִיָּדָם, וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט, וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מִסָּכָה; וַיֹּאמְרוּ--אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֶעֱלֹדָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

4 And he received it at their hand, and fashioned it with a graving tool, and made it a molten calf; and they said: 'This is thy god, O Israel, which brought thee up out of the land of Egypt.'

ה **וַיֵּרָא אַהֲרֹן,** וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו; וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר, **חַג לַיהוָה מָחָר.**

5 And when Aaron saw this, he built an altar before it; and Aaron made proclamation, and said: 'To-morrow shall be a feast to the LORD.'

ו וַיִּשְׁכְּמוּ, מִמָּחָרֹת, וַיַּעֲלוּ עֹלֹת, וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים; וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׂתוּ, וַיִּקְמוּ לְצַחֵק.

6 And they rose up early on the morrow, and offered burnt-offerings, and brought peace-offerings; and the people sat down to eat and to drink, and rose up to make merry.

וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׂתוּ, וַיִּקְמוּ לְצַחֵק.

Let's note the parallels to Parshat Mishpatim:

<p>Story of chet ha'Egel</p>	<p>Parshat Mishpatim</p>
<p>א וַיֵּרָא הָעַם, כִּי-בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרֹדֶת מִן-הָהָר ; וַיִּקְהַל הָעַם עַל-אַהֲרֹן,</p>	<p>כ"ד: יד וְאֶל-הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ- לָנוּ בָּזָה, עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֵלֵיכֶם ; וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחֹוֹר עִמָּכֶם, מִי-בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם... יז וּמִרְאֵה כְבוֹד יְהוָה, כָּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר, לְעֵינַי, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל...</p>
<p>וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ- כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא יִדְעֵנוּ מָה- הָיָה לוֹ</p>	<p>כ"ג: הנה אנכי שלח מלאך לפניך, לשמרך, בדרךך; ולהביאך, אל- המקום אשר הכנתיו.... כג כי-ילך מלאכי, לפניך, וְהִבִּיאֲךָ אֶל-הָאָמָרִי וְהַחֲתִי, וְהִפְרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי הַחֹוֹי וְהַיְבוּסִי ; וְהַכְּחַדְתִּיו.</p>
<p>Chapter 32</p>	<p>Chapter 24:</p>
<p>ד וַיִּקַּח מִיָּדָם, וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט, וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מִסַּכָּה ; וַיֹּאמְרוּ--אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֶעֱלֹוֹךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.</p>	

<p>ה וַיֵּרָא אֶהְרֹן, וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו; וַיִּקְרָא אֶהְרֹן וַיֹּאמֶר, חַג לַיהוָה מִחֵר. ו וַיִּשְׁכְּמוּ, מִמַּחֲרַת, וַיַּעֲלוּ עֹלֹת, וַיִּגְשׂוּ שְׁלָמִים; וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׂתוּ, וַיִּקְמוּ לְצַחֵק.</p>	<p>ד וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה, וַיִּשְׁכֹּם בְּבֹקֶר, וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הַהָר; וּשְׁתִּים עֶשְׂרֵה מִצְבָּה, לְשָׁנִים עֶשְׂרֵה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל. ה וַיִּשְׁלַח, אֶת-נְעָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲלוּ, עֹלֹת; וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים, לַיהוָה--פָּרִים. ט וַיַּעַל מֹשֶׁה, וְאֶהְרֹן--נֹדֵב, וְאֲבִיהוּא, וְשִׁבְעִים, מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. י וַיֵּרְאוּ, אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; וַתֵּחַת רַגְלָיו, כְּמַעֲשֵׂה לַבַּיִת הַסָּפִיר, וַיִּכְעָצֵם הַשָּׁמַיִם, לְטָהָר. יא וְאֶל-אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֹא שָׁלַח יָדוֹ; וַיַּחֲזוּ, אֶת-הָאֱלֹהִים, וַיֹּאכְלוּ, וַיִּשְׂתּוּ.</p>
---	---

IV. Yechezkel's vision of Hashem's chariot [chapter 1]

- ד וַאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן-
הַצָּפוֹן, עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְּלַקְחַת, וְנִגְהָ לוֹ,
סָבִיב; וּמִתּוֹכָהּ--כְּעֵין הַחֲשָׁמַל, מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ.
- ה וּמִתּוֹכָהּ--דְּמוּת, אַרְבַּע חַיּוֹת; וְזֵה,
מִרְאִיָּהֶן--דְּמוּת אָדָם, לְהִנֵּה.
- ו וְאֲרַבְּעָה פָּנִים, לְאַחַת; וְאֲרַבַּע כְּנָפִים,
לְאַחַת לָהֶם.
- ז וְרַגְלֵיהֶם, רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל; וְכַף רַגְלֵיהֶם,
כְּכַף רַגְלֵי עֵגֶל,
וְנִצְצִים, כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל.
- 4 And I looked, and, behold, a stormy wind
came out of the north, a great cloud, with a fire
flashing up, so that a brightness was round
about it; and out of the midst thereof as the
colour of electrum, out of the midst of the fire.
- 5 And out of the midst thereof came the likeness
of four living creatures. And this was their
appearance: they had the likeness of a man.
- 6 And every one had four faces, and every one
of them had four wings.
- 7 And their feet were straight feet; and the sole
of their feet was like the sole of a calf's foot;
and they sparkled like the colour of burnished
brass.

יאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך

גם זה הכתוב יורה אותנו, כי אין טפש בעולם שיחשוב
כי הזהב הזה אשר היה באזניהם הוא אשר הוציאם
ממצרים, אבל אמרו כי כח הצורה הזאת העלים משם
והנה לא תמצא שיאמר בעגל בשום מקום אשר הוציאנו
ממצרים, כי הם מודים במי שאמר אנכי ה' אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים, כי שמו הגדול הוא המוציא אותם
משם,

אבל יאמרו במקומות רבים אשר העלוך,

כי יקחו זה במקום היד הגדולה המחרבת ים

השמה מעמקי ים דרך לעבור גאולים) [ישעיה נא י](#)...

והנה עברו על "לא תעשה לך אלהים אחרים על פני"

III. What happens when Moshe goes down the mountain

ז וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה : לֵךְ-רֹד--כִּי שָׁחַת עַמֶּךָ, אֲשֶׁר הָעַלִּיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **7** And the LORD spoke unto Moses: 'Go, get thee down; for thy people, that thou broughtest up out of the land of Egypt, have dealt corruptly;

ח סָרוּ מִהֶרַח, מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם-- עָשׂוּ לָהֶם, יַעֲגֹל מִסַּכָּה ; **8** they have turned aside quickly out of the way which I commanded them; they have made them a molten calf, and have worshipped it, and have sacrificed unto it, and said: This is thy god, O

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ, וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ, וַיֹּאמְרוּ, אֱלֹהֵי אֶלְהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלִוְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **9** And the LORD said unto Moses: 'I have seen this people, and, behold, it is a stiffnecked people.

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה : רְאִיתִי אֶת-הָעָם הַזֶּה, וְהִנֵּה עַם-קָשָׁה-עֲרָף הוּא. **10** Now therefore let Me alone, that My wrath may wax hot against them, and that I may consume them; and I will make of thee a great nation.'

י וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִּי, וַיִּחַר-אַפִּי בָהֶם וְאֶכְלֵם ; וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ, לְגוֹי גָדוֹל. **11** Now therefore let Me alone, that My wrath may wax hot against them, and that I may consume them; and I will make of thee a great nation.'

Moshe's encounter with Aharon:

טו וַיִּפֹּן וַיֵּרֵד מֹשֶׁה, מִן-הָהָר, וּשְׁנֵי לַחֹת הָעֵדוּת, בְּיָדוֹ : לַחֹת, כְּתָבִים מִשְׁנֵי עַבְרֵיהֶם-- מִזֶּה וּמִזֶּה, הֵם כְּתָבִים. **15** And Moses turned, and went down from the mount, with the two tables of the testimony in his hand; tables that were written on both their sides; on the one side and on the other were they written.

טז וְהַלַּחֹת--מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים, הֵמָּה ; וְהַמְּכֻתָב, מְכֻתָב אֱלֹהִים הוּא--חֲרוּת, עַל-הַלַּחֹת. **16** And the tables were the work of God, and the writing was the writing of God, graven upon the tables.

יז וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת-קוֹל הָעָם, בְּרָעָה ; וַיֹּאמֶר, אֶל-מֹשֶׁה, קוֹל מִלְחָמָה, בַּמַּחֲנֶה. **17** And when Joshua heard the noise of the people as they shouted, he said unto Moses: 'There is a noise of war in the camp.'

יח וַיֹּאמֶר, אִין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה, וְאִין קוֹל, עֲנוֹת חֲלוּשָׁה; קוֹל עֲנוֹת, אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ.

18 And he said: 'It is not the voice of them that shout for mastery, neither is it the voice of them that cry for being overcome, but the noise of them that sing do I hear.'

יט וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל-הַמַּחֲנֶה, וַיִּרְא אֶת-הָעֵגֶל, וּמַחֲלֹת; וַיַּחַר-אַף מֹשֶׁה, וַיִּשְׁלֹךְ מִיָּדוֹ אֶת-הַלְּחָת, וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם, תַּחַת הַהָר.

19 And it came to pass, as soon as he came nigh unto the camp, that he saw the calf and the dancing; and Moses' anger waxed hot, and he cast the tables out of his hands, and broke them beneath the mount.

כ וַיִּקַּח אֶת-הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ, וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ, וַיִּטְחֵן, עַד אֲשֶׁר-דָּק; וַיִּזֶר עַל-פְּנֵי הַמַּיִם, וַיִּשְׁק אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

20 And he took the calf which they had made, and burnt it with fire, and ground it to powder, and strewed it upon the water, and made the children of Israel drink of it.

כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן, מָה-עָשָׂה לָךְ הָעָם הַזֶּה: **כִּי-הִבֵּאתָ עָלֵינוּ, חַטָּאת גְּדוֹלָה.**

21 And Moses said unto Aaron: 'What did this people unto thee, that thou hast brought a great sin upon them?'

כב וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן, אֶל-יַחַר אַף אֲדַנִּי; אַתָּה יִדְעֶתָ אֶת-הָעָם, **כִּי בָרַע הוּא.**

22 And Aaron said: 'Let not the anger of my lord wax hot; thou knowest the people, that they are set on evil.'

כג וַיֹּאמְרוּ לִי--עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ: **כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ, אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--לֹא יָדַעְנוּ, מָה-הָיָה לוֹ.**

23 So they said unto me: Make us a god, which shall go before us; for as for this Moses, the man that brought us up out of the land of Egypt, we know not what is become of him.

כד וַאֲמַר לָהֶם לְמִי זָהָב, הִתְפָּרְקוּ וַיִּתְּנוּ-לִי; וַאֲשַׁלְּכֵהוּ בְּאֵשׁ, וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה.

24 And I said unto them: Whosoever hath any gold, let them break it off; so they gave it me; and I cast it into the fire, and there came out this calf.'

כה וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם, **כִּי פָרַע הוּא: כִּי-פָרַעַה אַהֲרֹן, לְשִׂמְצָה בְּקִמְיָהֶם.**

25 And when Moses saw that the people were broken loose--for Aaron had let them loose for a derision among their enemies--